

at have en rentabel elektrisk Drift i større Udstrækning.

Om det foreliggende Lovforslag vil jeg sige, at med Undtagelse af en enkelt Ændring foretrækker jeg Regeringens fremfor Landstingets Affattelse. Jeg er Ministeren taknemmelig for, at han har fulgt Kommissionens Forslag, idet jeg mener, at det i sin store Almindelighed var godt. Jeg anerkender imidlertid, at der er sket en Forbedring af Betydning i § 9, hvor det i Regeringens Forslag hed, at udenfor København, Købstæder og Handelspladser kunne Ledninger fra elektriske Stærkstrømsanlæg føres over Veje og private Jernbaner. Dette forudsætter, at det ikke kan ske i København, Købstæderne og Handelspladserne; men en saadan Undtagelse kunde man ikke godt have, for det vilde mange Gange volde saadanne Vanskeligheder, at man ikke kunde komme frem med Ledningerne. En elektrisk Bane fra Aarhus til Randers vil ikke kunne anlægges, hvis Aarhus eller Randers lægger sig paa tværs og forbyder at føre Stærkstrømsledningen over deres Veje og Gader. Her er der altsaa sket en Forbedring. Ellers er der adskillige Ting, jeg er noget betænkelig ved. Jeg haaber imidlertid, at disse maa kunne klares enten maaske ved en Udtalelse fra Ministeren eller, hvor det er nødvendigt, ved, at Forslaget undergaar en saadan Ændring, at der ikke lægges Loven Hindringer i Vejen, idet jeg er en absolut Tilhænger af, at Loven gennemføres saa hurtigt som muligt.

For det første beklager jeg, at der i selve § 1 gøres en helt anden Opfattelse af „Stærkstrømsanlæg“ gældende end nødvendigt. I Regeringsforslaget var der kun Tale om saadanne Anlæg, hvorved der kunde forvoldes Fare, men det er i Landstinget specificeret derhen, at der ved Stærkstrømsanlæg forstaaes „elektriske Anlæg, som anvende Strømme, der have en saadan Styrke og en saa høj Spænding, at de kunne fremkalde Livsfare, Eksplosion eller Ildebrand“. Men Ildebrand kan foraaarsages ved meget lav Spænding, baade i Gaarde, i Byerne og i enkelte Huse, hvor der kan være Tale om Kortslutning. Lovforslaget faar herved en helt anden Karakter, idet derved alle bestaaende elektriske Anlæg i Danmark drages ind under det. Det kan have ret farlige Konsekvenser, medmindre Ministeren ved Udfærdigelsen af Reglementet ikke medregner saadanne Anlæg, der ikke have en nærmere angiven Spænding, f. Eks. som i det Forslag til Reglement, der er udarbejdet

af Kommissionen, og hvori enhver Spænding under 500 Volt anses for Lavspænding. En saadan bestemt Angivelse af, hvad der skal regnes for høj Spænding, kunde jeg have ønsket — det findes ogsaa i de fleste andre Landes Lovgivning —, saa at Loven kom til at gælde indenfor det saaledes begrænsede Omraade, men ellers ikke. Der findes i Punkt c. en Undtagelse om, at hvor der er særlige Forhold til Stede i Henseende til Fugtighed, kan der træffes særlige Bestemmelser. Det er dette Punkt, der har faaet Landstinget til at gøre hele denne Omkalfatring. Jeg haaber imidlertid, det kan ændres ved en Udtalelse fra Ministeren om, hvorledes han vil affatte Reglementet for Stærkstrømsanlæg.

Saa er der § 5. Jeg ved ikke, af hvilken Grund Landstinget har ændret „Indehaver“ til „Bruger“. Man har i denne Lov fra Regeringens og Kommissionens Side lagt Vægt paa at sikre dem, der komme til Skade, ikke blot paa et Elektricitetsværk, men ogsaa ude i Bedrifterne, hvor Elektricitet anvendes. Dette har man forstærket i Landstinget i temmelig høj Grad, saa at Arbejdere, der komme til Skade ved Brugen af Elektricitet, skulle have en ret stor Erstatning. Naar man saa i § 5 siger „Bruger“ i Stedet for „Indehaver“, vil jeg gerne have at vide, om det er en Realitetsændring eller blot en sproglig Ændring. Der staar ikke i Betænkningen nogen som helst Forklaring. Jeg vil dog anse det for rigtigt, som det staar i Regeringsforslaget, at det er Indehaveren af Anlægget, der skal have Ansvar, de, der stille et Elektricitetsværk op — de kunne være enkelte eller flere —, de, der installere det, maa have Ansvar for, at det er godt og forsvarligt gjort. Er det en enkelt Mand, der driver det paa sin Gaard, falder Indehaver og Bruger sammen. Er det derimod et Selskab, der anlægger Elektricitetsværker og sælger Lys og Kraft, vil Indehaver og Bruger kunne blive forskellige. Naar jeg faar Kraft og Lys fra en Centralstation, er jeg saa Bruger, og skal jeg saa som Bruger, hvis der sker Skade, erstatte denne? Eller skal Elektricitetsværket gøre det som Indehaver? Jeg mener, at dette skal gøre det. Det skal sørge for, at Lovens Forskrifter overholdes, at Isolationen og Afstanden ere tilstrækkelige, at Traadene passe til Spændingen. Naar der da er Fejl ved Installationen paa min Gaard og der derved sker Skade, kan jeg ikke være tjent med at skulle erstatte det,